

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Vladislavy Riegrové, Ph.D. a soudců JUDr. Blanky Trávníkové a JUDr. Josefa Holejšovského, Ph.D. v právní věci

navrhovatele: [osobní údaje navrhovatele]

sídlem [adresa]

insolvenční správce dlužníka [jméno] [příjmení], narozeného dne 16.9.1982

bytem [adresa]

zastoupen Mgr. [jméno] [příjmení], advokátem

sídlem [adresa]

za účasti: BOHEMIA ENERGY entity s.r.o., IČO 27386732

sídlem [adresa], [PSČ] [obec a číslo]

zastoupen Mgr. [jméno] [příjmení], advokátem

sídlem [adresa]

o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady účastníka ze dne 7.12.2021, o odvolání navrhovatele proti usnesení Městského soudu v Praze č. j. 73Cm 49/2022-25 ze dne 24. října 2022

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se mění tak, že řízení se nepřerušuje do skončení řízení vedených u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 202 ICm 2102/2020, 195 ICm 2101/2020, 279 ICm 2104/2020

Odůvodnění:

1. Usnesením shora uvedeného čísla a data soud prvního stupně rozhodl takto: „Řízení se přerušuje do pravomocného skončení řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod spisovou značkou 202 ICm 2102/2020, 195 ICm 2101/2020, 279 ICm 2104/2020 a 192 ICm 2097/2020“

2. Z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, že tak soud postupoval s odkazem na dikci ustanovení § 109 odst. 2 písm. c/ zákona č. 99/1963 Sb.

3. V odstavci 2 odůvodnění rozhodnutí soudu se praví: „Jelikož u zdejšího soudu probíhá několik řízení, konkrétně: sp. zn. 202 ICm 2102/2020, 195 ICm 2101/2020, 279 ICm 2104/2020 a 192 ICm 2097/2020 a předmětné řízení závisí na posouzení předběžné otázky, zda [jméno] [příjmení] je společníkem společnosti BOHEMIA ENERGY entity s.r.o. a zda podíl náleží do jeho majetkové podstaty, soud řízení přerušil.“

4. Účastník ve včas podaném odvolání navrhoval změnu usnesení soudu prvního stupně tak, že řízení se nepřerušuje. Ve svém odvolání vyjádřil přesvědčení o nesprávnosti usnesení, když důvody pro přerušení nejsou dány, přerušování řízení není hospodárné ani účelné.

5. Ve svém odvolání navrhovatel úvodem poukázal na znění jednotlivých usnesení valné hromady, jež jsou napadena předmětným návrhem na vyslovení jejich neplatnosti a uvedl dále, že účastník s návrhem v dané věci nesouhlasil a mimo jiné navrhoval jeho odmítnutí pro nedostatek aktivní věcné legitimace navrhovatele, respektive aby řízení přerušil, dokud nebude

v excindačních řízeních postaveno najisto, zda se [jméno] [příjmení] stal společníkem účastníka. S popsáním důvodem pro přerušení řízení se ztotožnil i soud prvního stupně, když měl za to, že zdejší řízení závisí na vyřešení předběžné otázky, zda je [jméno] [příjmení] společníkem účastníka a zda daný obchodní podíl náleží do majetkové podstaty.

6. V rámci namítané nedůvodnosti přerušení řízení navrhovatel připustil, že v Excindačních řízeních jsou řešeny otázky, které soud I. stupně považuje za předběžné ve vztahu k rozhodnutí ve zdejším řízení. Nicméně přerušení zdejšího řízení není důvodné, neboť pro aktivní věcnou legitimaci navrhovatele postačí, že Podíl je sepsán v majetkové podstatě [jméno] [příjmení], jemuž svědčí i předběžné opatření, opravňující k účasti na valné hromadě, přičemž otázka účasti [jméno] [příjmení] v účastníkovi již byla pravomocně a ve smyslu ustanovení § 159a odst. 1 a 3 o.s.ř. závazně pro účastníky i soud, vyřešena v jiném řízení.

7. Odvolatel je přesvědčen, že pro předmětné řízení nemá význam žádné z excindačních řízení, neboť podíl je sepsán v majetkové podstatě [jméno] [příjmení] a navrhovatel proto dle § 229 odst. 3 písm. c) InsZ svědčí dispoziční oprávnění včetně práva účastnit se valné hromady a podat návrh na vyslovení její neplatnosti. Důvodnost soupisu Podílu do majetkové podstaty přitom potvrdil Městský soud [obec] svým usnesením ze dne 26.4.2021, č. j. MSPH 79 INS 22650/2019-B-404, kterým zamítl návrh společnosti na vyřazení Podílu z majetkové podstaty. Dále, obdobné svědčí navrhovatel i na základě předběžného opatření. Podle něj je společnost BOHEMIA ENERGY entiti s.r.o. povinna umožnit [jméno] [příjmení], respektive navrhovatel, účast na valných hromadách a vykonávat společnická práva spojená s touto účastí. S účastí na valné hromadě je přitom nepochybně spjata též možnost domáhat se vyslovení její neplatnosti.

8. [jméno] argumentaci shrnul odvolatel v rubrice 4, článku 4.1, odstavci 11 takto: „Bez ohledu na výsledek kteréhokoli z Excindačních řízení zřejmé, že základě soupisu Podílu do majetkové podstaty [jméno] [příjmení] a Předběžného opatření oprávněn účastnit se valné hromady společnosti BEE ze dne 7.12.2021. V důsledku toho byl a stále je aktivně věcně legitimován k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady ze dne 7.12.2021. Přerušení zdejšího řízení do skončení Excindačních řízení není důvodné.“

9. Dále ve svém odvolání odvolatel vyjádřil přesvědčení o nesprávnosti stanoviska soudu v tom směru, že pro předmětné řízení může být podstatný závěr excindačního řízení sp. zn. 279 IČm 2104/2020, v němž se [jméno] [příjmení] domáhá vyloučení Podílu z majetkové podstaty [jméno] [příjmení] a excindační řízení sp. zn. 192 IČm 2097 [číslo], v němž se téhož domáhá [jméno] [příjmení]. V těchto excindačních řízeních manželé [příjmení] tvrdí, že Podíl neměl být do majetkové podstaty sepsán z toho důvodu, že [jméno] [příjmení] údajně Podíl nikdy platně nenabyl, společníkem se nestal a Podíl tak zůstal v jejich společném jmění manželů. Tato otázka ovšem již byla pravomocně a pro soud i účastníky závazně vyřešena. Manželé [příjmení] totiž neuspěli se svou dlouholetou snahou zcela účelově zpochybňovat převod Podílu na [jméno] [příjmení]. Po více než osmi letech vedení sporu Vrchní soud v Praze svým rozsudkem ze dne 19.5.2022, č. j. 7 Cmo 229/2020-1784 pravomocně potvrdil, že [jméno] [příjmení] [jméno] platně nabyl na základě smlouvy uzavřené mezi ním a [jméno] [příjmení], která naopak od této smlouvy nikdy platně neodstoupila. Tento rozsudek je v souladu s § 159a odst. 3 OSŘ závazný pro účastníky i soud v rámci obou excindačních řízení i zdejšího řízení, neboť účastníci všech těchto řízení totiž byli i účastníky řízení, ve kterém byl vydán rozsudek č. j. 7 Cmo 229/2020-1784 ze dne 19.5.2022. Navíc, námitky uplatněné těchto dvou excindačních řízeních a námitky vypořádané v rámci tohoto rozsudku jsou zcela shodné. Při rozhodování v rámci těchto excindačních řízení jsou soudy vázány zásadou jednotného rozhodování dle § 13 OZ a s ustálenou rozhodovací praxí Ústavního soudu reprezentovanou např. nálezem II. ÚS 2070/07 ze dne 13.12.2007. V souladu s těmito zásadami tedy budou muset otázku nabytí [příjmení] [jméno] [příjmení] posuzovat konsistentně s Rozsudkem č. j. 7 Cmo 229/2020-1784 ze dne 19.5.2022. Stejně tak by měly dle přesvědčení odvolatele postupovat soudy i ve zdejším řízení. Ostatně v excindačním řízení sp. zn. 279 IČm 2104/2020 soud svou výzvou ze dne 30.9.2022 č.j.

279 ICm 2104/2020-91 soud [jméno] [příjmení] sdělil že z rozsudku sp. zn. 7 Cmo 229/2020 bude v daném excindačním řízení vycházet. Navrhovatel je přesvědčen, že není důvod pro to, aby soud ve zdejším řízení nepostupoval stejně a při řešení otázky aktivní věcné legitimace v rozsahu převodu Podílu na [jméno] [příjmení] z tohoto rozsudku nevycházel. Dále, byla již rovněž vyřešena otázka zániku účasti [jméno] [příjmení] ve společnosti BEE dle § 206 odst. 3 ZOK ke dni 15.3.2021, když Vrchní soud v Praze v popsaném rozsudku jednoznačně uzavřel, že účast [jméno] [příjmení] na společnosti BEE v důsledku podání Excindačních žalob nezanikla, přičemž ke stejnému závěru dospěl též Městský soud v Praze v několika dalších rozhodnutích týkajících se předmětného podílu. Za situace, že předmětný rozsudek Vrchního soudu v Praze postavil najiho, že [jméno] [příjmení] se stal společníkem BEE a jeho účast nezanikla, i zde platí, že k vyčkávání na řešení této otázky v Excindačních řízeních není důvod., Prerušeni zdejšího řízení do skončení Excindačních řízení je tak zcela nedůvodné, neboť v něm řešené otázky už byly závazně vyřešeny a Excindační řízení tak již nemohou mít žádný význam pro rozhodnutí ve zdejším řízení.“

10. Účastník ve svém vyjádření k odvolání namítal, že není jisté, zda je Podíl důvodně zapsán v majetkové podstatě [jméno] [příjmení] důvodně. Pokud je v odvolání argumentováno rozsudkem Vrchního soudu v Praze č.j. 7 Cmo 229/2020-1784, tak výrok tohoto rozsudku / a neexistuje ani žádný jiný pravomocný rozsudek, který by jeho účastenství ohledně podílu určoval / se nijak nevyjadřuje k tomu, zda [jméno] [příjmení] je společníkem ohledně Podílu, když tento výrok zní: Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. března 2020 č.j. 73 CM 214/2014-589 se mění tak, že žaloba na určení, že druhá žalovaná / [jméno] [anonymizováno] je vlastníkem části podílu ve třetí žalované / BOHEMIA ENERGY entity s.r.o. / o velikosti 10% odpovídající ke dni 12. březnu 2014 vkladu 40 000 Kč, který byl předmětem smlouvy o převodu podílu ze dne 12. března 2014 uzavřené s prvním žalovaným / [jméno] [příjmení] / se zamítá.“

11. V dané souvislosti účastník vyjádřil přesvědčení o tom, že daný rozsudek není určující pro zápis Podílu do majetkové podstaty [jméno] [příjmení], o důvodnosti zápisu Podílu do majetkové podstaty [jméno] [příjmení] do majetkové podstaty může rozhodnout pouze insolvenční soud, závěry insolvenčního soudu v excindačních řízeních nelze předjímat. Je důvodné, aby řízení bylo přerušeno do skončení excindačních řízení.

12. Pokud navrhovatel argumentuje usnesením insolvenčního soudu, tak toto rozhodnutí není meritorním rozhodnutím ve věci zápisu Podílu do majetkové podstaty [jméno] [příjmení].

13. Dále se účastník vymežil k otázce možnosti podat návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady na základě předběžného opatření, jež stanoví., Společnost BOHEMIA ENERGY entity s.r.o., IČ 273 86 732, se sídlem [adresa] je povinna umožnit panu [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa] řádný výkon práv společníka spojený s 10% podílem na společnosti BOHEMIA ENERGY entity s.r.o. v rozsahu práva účastnit se a hlasovat na valných hromadách společnosti BOHEMIA ENERGY entity s.r.o. a to do právní moci rozhodnutí ve věci samé.“

14. Dle účastníka předběžné opatření jako oprávněnou osobu stanoví [jméno] [příjmení] a nikoliv navrhovatele. Dále, předběžné opatření stanoví rozsah oprávnění, a to účast a hlasování na valných hromadách. Právo podávat návrhy na prohlášení neplatnosti usnesení valné hromady z předběžného opatření neplyne.

15. I kdyby se [jméno] [příjmení] stal společníkem účastníka ve vztahu k Podílu, o čemž jsou vedena excindační řízení, navrhovateli coby správci chybí aktivní legitimace k podání návrhu i odvolání.

16. Účastník ve svém vyjádření k odvolání dále uvedl, že vychází z předpokladu, že [jméno] [příjmení] se nikdy nestal společníkem účastníka ve vztahu k danému Podílu. I kdyby se jím však [jméno] [příjmení] stal, / o čemž jsou vedena soudní řízení na vyloučení Podílu z majetkové

podstaty [jméno] [anonymizováno], chybí navrhovateli coby insolvenčnímu správci [jméno] [příjmení], aktivní věcná legitimace k podání návrhu, neboť insolvenční správce není osobou oprávněnou k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady dle § 191 odst. 1 ZOK., dané ustanovení uvádí taxativní výčet osob oprávněných podat návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, v tomto výčtu insolvenční správce uveden není.

17. V odstavci 5 a 6 vyjádření účastník předestřel argumentaci na podporu svého přesvědčení o absenci aktivní věcné legitimace k podání daného návrhu. Odkázal přitom na komentářovou literaturu, z níž je poukazováno na skutečnost, že na rozdíl od předchozí úpravy, dané obchodním zákoníkem / § 131 odst. 1 /, i při prohlášení konkursu na jeho majetek je společník i nadále oprávněn podat návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady.

18. Účastník v dané souvislosti rovněž odkázal na závěr usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 Odo 11/2002 ze dne 1. srpna 2002, kde se praví: „Návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady je zvláštním určovacím návrhem, pro který sám obchodní zákoník kogentním ustanovením taxativně vymezuje okruh osob, u kterých je dána aktivní věcná legitimace pro takové řízení.“ Účastník je přesvědčen, že dané závěry se uplatní i v prostředí právní úpravy, dané ustanovením § 191 odst. 1 ZOK a odkazuje dále na důvodovou zprávu k ustanovení § 191 odst. 1 ZOK, kde se praví: „Právo na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady zůstává zachováno, zákon pouze vymezuje aktivně legitimované osoby s tím, že ve zbytku se odkazuje na obecnou úpravu občanského zákoníku, napříště je toto právo přiznáno je společníkům a orgánům společnosti. Není důvod, aby toto právo měl i vnucený, „orgán“ dosazený státní mocí.“

19. Účastník navrhuje potvrzení napadeného usnesení.

20. Odvolací soud přezkoumal odvoláním napadené usnesení soudu prvního stupně podle § 212 o.s.ř., aniž za tím účelem nařizoval jednání, / § 214 odst. 2 písm. c/, o.s.ř., a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

21. Úvodem lze pro úplnost uvést, že účastník se evidentně nedomáhá přerušení řízení do doby, než bude pravomocně skončeno případné řízení o určení, že [jméno] [příjmení] je vlastníkem předmětného obchodního podílu, běží-li jaké.

22. Návrh je pojat tak, že účastník nastoluje otázku, zda Podíl vůbec náleží do majetkové podstaty [jméno] [příjmení] a navrhuje, aby soud přerušil předmětné řízení do pravomocného skončení všech žalob na vyloučení Podílu z majetkové podstaty [jméno] [příjmení].

23. K tomu lze uvést toto:

Podle ustanovení § 246 odstavec 1 zákona č. 182/2006 Sb. prohlášením konkursu přechází na insolvenčního správce oprávnění nakládat s majetkovou podstatou, jakož i výkon práv a plnění povinností, které přísluší dlužníku, pokud souvisí s majetkovou podstatou. Insolvenční správce vykonává zejména akcionářská práva spojená s akciemi zahrnutými do majetkové podstaty, rozhoduje o obchodním tajemství a jiné mlčenlivosti, vystupuje vůči dlužníkovým zaměstnancům jako zaměstnavatel, zajišťuje provoz dlužníkovy podniku, vedení účetnictví a plnění daňových povinností.

Podle ustanovení § 228 písm. c/ zákona č. 182/2006 Sb. nakládáním s majetkovou podstatou se rozumí výkon práv a povinností společníka jiné obchodní společnosti spojených s obchodním podílem dlužníka zahrnutým do majetkové podstaty, včetně práva hlasovat na valné hromadě obchodní společnosti.

24. Z usnesení Nejvyššího soudu č.j. 29 NSČR 51/2014-B-227 ze dne 29.2.2016 vyplývá stanovisko, že insolvenční správce je oprávněn vykonávat akcionářská oprávnění spojená se sepsanými akciemi ode dne, kdy akcie sepíše do majetkové podstaty, a to i po dobu trvání lhůty pro podání žaloby na vyloučení těchto akcií z majetkové podstaty, jakož i po dobu do

pravomocného skončení řízení o vyloučení akcií z majetkové podstaty, a to i v případě, že takové akcie nedoručí a nemůže je předložit.

25. Odvolací soud v nyní posuzované věci má za to, že závěry daného judikátu jsou aplikovatelné na případ obchodního podílu, sepsaného v majetkové podstatě. Z čehož plyne, že pokud je insolvenční správce oprávněn od sepsání obchodního podílu do majetkové podstaty vykonávat práva společníka s obchodním podílem spojená, je oprávněn / v popsáném rozsahu / i podat návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady.

26. Podle ust. § 109 odst. 2 písm. c/ o.s.ř., pokud soud neučiní jiná vhodná opatření, může řízení přerušit, jestliže probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu, nebo jestliže soud dal k takovému řízení podnět.

27. Soud prvního stupně za významnou pro dané řízení považuje otázku, zda [jméno] [příjmení] je společníkem společnosti BOHEMIA ENERGY entity s.r.o. a zda podíl náleží do jeho majetkové podstaty.

28. Podle ustanovení § 135 odst. 1 o.s.ř. soud je vázán rozhodnutím příslušných orgánů o tom, že byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních předpisů, a kdo je spáchal, jakož i o osobním stavu, soud však není vázán rozhodnutím v blokovém řízení.

29. Podle ustanovení § 135 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb. jinak otázky, o nichž přísluší rozhodnout jinému orgánu, může soud posoudit sám. Bylo-li však o takové otázce vydáno příslušným orgánem rozhodnutí, soud z něho vychází.

30. Odvolací soud konstatuje, že posouzení předběžné otázky jiným orgánem / včetně soudu/ je pro soud závazné jen tehdy, pokud byla řešena ve výroku rozhodnutí. Tedy soud není vázán tím, jak si soud v jiném řízení v odůvodnění rozhodnutí posoudí předběžnou otázku. V dané souvislosti lze rovněž odkázat na závěr, vyslovený v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 3. prosince 2013, sp. zn. 32 Cdo 4004/2011, podle něhož, „Řešení otázky, která nebyla přímo předmětem sporu v jiném řízení a o níž proto jiný soud nerozhodoval ve výroku, nýbrž se s ní /jako s otázkou předběžnou/ pro účely svého rozhodnutí vypořádal toliko v odůvodnění svého rozhodnutí, pro soud v jiném řízení závazné není.“

31. Nicméně vedle vázanosti rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 135 o.s.ř. judikatura připouští možnost přerušení řízení, kdy ve vedlejším řízení je řešena otázka, jež má rovněž povahu předběžné otázky / viz níže /.

32. Odvolací soud v tomto směru odkazuje na usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 26 Cdo 5759/2016 ze dne 1.6.2017, kde Nejvyšší soud ČR s odkazem na dikci ustanovení § 109 odst. 2 písm. c/ o.s.ř. poukázal na skutečnost, že pokud má být důvodem přerušení řízení situace, kdy probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu, tak, musí jít o otázku, která má podstatný význam pro řešení daného případu, která se vztahuje k danému skutkovému stavu a kterou si soud podle § 135 odst. 2 o.s.ř. může vyřešit sám. [ulice] důvod pro přerušení řízení spočívá v hospodárnosti řízení, tj. aby stejná otázka nebyla posuzována nadbytečně dvakrát.“

33. V daném rozhodnutí Nejvyšší soud ČR zdůraznil, že ve vztahu k přerušení řízení podle § 109 odst. 2 písm. c/ o.s.ř. je především povinností soudu postupovat v řízení tak, aby ochrana práv byla rychlá a účinná / § 6 o.s.ř.“ Nejvyšší soud akcentoval odpovědnost soudu při rozhodování o přerušení řízení, zohlednění skutečnosti, které řízení bylo zahájeno dříve, a jeho přerušením nutně dojde k jeho prodloužení, zdůraznil rovněž hledisko přiměřenosti v případě, pokud v obou řízeních má daná otázka povahu předběžné otázky, kdy by muselo jít o předběžnou otázku, jejíž vyřešení by bylo výrazně složitější, současně by musely být zohledněny i další aspekty / hledisko rychlosti a účinnosti ochrany práv /. V konkrétním tam posuzované věci Nejvyšší soud

akcentoval okolnost, že v obou případech má daná otázka povahu předběžné otázky, kterou si soud může vyřešit sám, avšak vyřešení této otázky nelze považovat za výrazně složitě.

34. Dále, v odůvodnění rozhodnutí sp. zn. 22 Cdo 1868/2014 ze dne 24.2.2015 je Nejvyšším soudem ČR akcentována otázka stavu / pokročilosti obou řízení.

35. Z uvedeného plyne, že řízení by za určitých okolností bylo možno přerušit i v případě, kdyby ve vedlejším řízení měla daná otázka rovněž povahu předběžné otázky, šlo by o shodnou předběžnou otázku, jejíž vyřešení by bylo výrazně složitě, vyžadující rozsáhlé dokazování, přičemž vedlejší řízení, zpravidla dříve zahájeně, by již nacházelo v pokročilém stadiu.

36. Tedy při zvažování přerušení řízení nelze pominout ústavní hledisko, kdy o žalobě je třeba rozhodnout bez průtahů.

37. Tolik obecně teze.

38. Dále je třeba říci, že obecně je vyloučeno, aby se ve více než v jednom řízení řešila otázka určení vlastnictví k obchodnímu podílu coby předmět sporu, o němž by mělo být rozhodnuto ve výroku. V každém dalším řízení by šlo o překážku litispendence. Pokud se vlastnictví obchodního podílu řeší jako předběžná otázka, toto není důvodem pro přerušení řízení, ledaže by se provádělo rozsáhlé nákladné dokazování, jež by bylo využitelné pro přerušované řízení.

39. Pokud soud hodlal přerušit řízení pro tu samou otázku / v daném případě jde o komplexní otázku: zda je [jméno] [příjmení] společníkem společnosti a zda v důsledku toho tento podíl náleží do majetkové podstaty/ do doby skončení řady řízení, tak tento postup z principu není možný. A dokonce ani soud žádný důvod pro přerušení řízení v tomto pojetí soud neuvedl. Daný postup jednak nevyhoví dikci ustanovení § 109 odst. 2 písm. c/ o.s.ř., respektive míří proti jeho smyslu, jednak je i nelogický. Obecně je kvůli jedné otázce možno přerušit řízení do skončení jiného konkrétního řízení, jsou-li pro to splněny zákonné předpoklady. Základní úvahová východiska pro takový postup jsou popsána výše. Ve vztahu k návrhu účastníka se nabízí otázka, zda účastník očekává, že žaloby budou rozhodnuty s různým výsledkem a soud si pak v předmětném řízení bude vybírat, ke kterému závěru se přikloní?

40. Tedy návrhu nebylo možno z principu vyhovět. Současně s ohledem na citovanou právní úpravu, danou zákonem č. 182/2006 Sb. a související judikaturu / viz /, není zřejmý důvod pro přerušení řízení vůbec. A z odůvodnění rozhodnutí soudu prvního stupně v tomto směru ničeho nevysvítá.

41. Odvolací soud usnesení soudu prvního stupně změnil podle ustanovení § 220 odst. 1 ve spojení s ustanovením §167 odst. 2 o.s.ř., jak ve výroku uvedeno.

42. O nákladech odvolacího řízení rozhodne soud prvního stupně v rozhodnutí, jímž řízení ve věci u něho skončí / § 151 odst. 1 věta první o.s.ř. /.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné, jestliže toto rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak / § 237 o.s.ř. /. Dovolání lze podat u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu / § 240 odst.1 věta první o.s.ř. /. Přípustnost dovolání je dle § 239 o.s.ř. oprávněně zkoumat jen dovolací soud.

Praha 15. srpna 2023

JUDr. Vladislava Riegrová Ph.D.
předsedkyně senátu